

KRÁLOVNA PAMPELIŠKA

Tenhle příběh se stal už hodně dávno. Bylo to za doby, kdy vládl král Kazimír, zlý vládce, který chtěl mít moc nad všemi lidmi ve svém království. V těch dobách se lidé chudí i bohatí léčili pouze bylinkami. Nebyly žádné prášky, tak jak je známe dnes. Tehdy se říkalo, že na každou nemoc existuje nějaká bylinka. Jenže se nevědělo přesně která, a tak lidé museli mnohé vyzkoušet, než přišli na to, co jim na tu či onu potíž zabere. Z bylin se vyráběly nálevy i elixíry. Stávalo se, že jedna bylinka měla i vícero využití. Bohatí lidé měli své lékaře a ti pečovali o jejich zdraví. Ale chudí, ti často neměli ani peníze, aby bábě kořenářce za léčení zaplatili. A navíc, bylinářek bylo na vsi málo, třeba jen jediná, a ta nestihla obejít v jeden den všechny, kdo její pomoc potřebovali.

Tehdy se královna z říše květin Pampeliška rozhodla, že tomu musí udělat přítrž. Chtěla, aby i chudí lidé věděli, k čemu která bylina slouží, a sami si tak mohli bylinky na svoje potíže obstarat a nemuseli se spoléhat jen na pomoc druhého. Jednoho rána čerstvě za rozbřesku opustila své bylinkové království, vzala na sebe lidskou podobu a vydala se mezi prostý lid. Vyprávěla lidem o bylinkách a učila je poznat jejich kouzelnou sílu, ukazovala jim, jak kterou bylinku poznají, a prozradila, kde tu či onu sbírat. Lidé si královny Pampelišky moc vážili a brzy se široko daleko rozkřiklo o jejím dobrém srdci a nezištné pomoci druhým. Lidé si brali její učení k srdci a snažili se toho co nejvíce zapamatovat. Jednoho dne krátce před setměním, kdy královna Pampeliška zase vykládala o bylinkách, kde se vzali, tu se vzali, zjevili se královští poslové a hned na ni udeřili:

„Půjdeš s námi, ženo! Na příkaz krále Kazimíra tě zatýkáme. Budeš uvržena do vězení, abys už nemohla lidem dál vykládat ty tvoje bá-chorcky.“ „Já vyprávím jen čistou pravdu, chci každého naučit, aby si uměl sám pomoci od neduhů.“ Na to královští poslové odpověděli: „Král říká, že nedal žádné nařízení o tom, abys lidi něco učila. Musíš jít s námi.“

Královna Pampeliška věděla, že nastal nejvyšší čas se vrátit zpět do svého království, a tak vyřkla rychle jen zaříkadlo: „Ať na každé bylince hned je poznat, na co je léčivá teď.“ Pak se náhle zvedl vítr a královna Pampeliška zmizela, jen z dále byl ještě slyšet její hlas, který volal: „Když nebudete vědět, na co se bylinka hodí, podívejte se, čemu se podobá, to vám napoví.“

Od té doby si lidé opravdu začali všímat, že to, co bylinka léčí, se projevuje i na jejím vzhledu. Třeba pampeliška je žlutá a léčí mimo jiné nemoci žlučníku. Díky královně Pampelišce lidé bylinkám porozuměli, a mohli si tak sami pomoci při potížích a v nemoci.

***Poučení z pohádky:** Příroda některé věci dobře vymyslela, a když se budeme pozorně dívat kolem sebe, začneme jim více rozumět.*

***V pohádce je ukryta bylinka pampeliška.**
Pampeliška je léčivá celá, využívá se kořen,
květ, listy i stonek. Pampeliška léčí mimo
jiné nemocná játra nebo žlučník.*